

תת"ע 7316/03/19 - תורכמאן אחמד נגד מדינת ישראל, שלוחת תביעות תעבורה חדרה

בית משפט השלום לתעבורה בחדרה

תת"ע 7316-03-19 מדינת ישראל נ' תורכמאן אחמד
תיק חיצוני: 10251338397

מספר בקשה: 4

בפני	כבוד השופטת עידית פלד
מבקש	תורכמאן אחמד ע"י ב"כ עו"ד עלאא אגבאריה
נגד	
משיבה	מדינת ישראל שלוחת תביעות תעבורה חדרה

החלטה

בפני בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש ביום 14.11.19.

כנגד המבקש הוגש ביום 15.3.19 כתב אישום המייחס לו עבירה של אי ציות להוראות שוטר, בניגוד לתקנה 23(א)(1), עבירה מיום 1.2.19.

ישיבת הקראה נקבעה ליום 15.4.19, אך המבקש לא התייצב לדיון; ובנסיבות בהן לא היתה אינדיקציה לזימון כדיון, נדחה הדיון להקראה ליום 14.11.19. המבקש לא התייצב לדיון הנדחה, ובנסיבות בהן הזמנה לדיון נמסרה לידי הנאשם, על פי אישור מסירה המצוי בתיק בית המשפט, נשפט המבקש בהיעדרו, ונדון לקנס כספי, פסילה על תנאי, ופסילה בפועל לתקופה של 3 חודשים.

בבקשה מיום 5.1.20 טען הנאשם, כי לא זומן כדיון לדיון, ובדו"ח צוין מפורשות כי לא נמסר; כי הנאשם עובד והרישיון מהווה מקור פרנסה, הן לצורך עבודתו והן לצורכי הבית; והוא כופר בעובדות המהוות את העבירה; ולנאשם ייגרם עיוות דין חמור אם יישאר כתב האישום על כנו.

המשיבה התנגדה לבקשה וטענה, כי המבקש טען טענות בעלמא, ללא אסמכתאות, ואינו עומד בעילות לביטול פסק דין על פי הפסיקה.

לאחר שבחנתי את טענות הצדדים ושקלתי את מכלול הנסיבות, אינני מוצאת מקום לקבל את הבקשה.

על פי סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי, בית המשפט ייעתר לבקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש "אם נוכח שהיתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או אם ראה שהדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין".

באשר לעילת הביטול שעניינה סיבה מוצדקת לאי התייצבות

בעניינינו, בתיק בית המשפט קיים אישור מסירה שנמסר לידי הנמען הרשום, על פיו הזמנה לדין הנדחה שנקבע ליום 14.11.19 הומצאה למבקש ביום 28.4.19.

יצוין, כי בדיון הראשון מיום 15.4.19 ציינה המאשימה, כי אין אינדיקציה לזימון כדן שכן הדו"ח לא נמסר בשטח והנאשם עזב את המקום, ולכן הדיון נדחה למועד נוסף, אליו, כאמור, זומן המבקש כדן. הטענה כי המבקש לא זומן לדין הראשון בעניינינו, אינה רלבנטית לדין בו נשפט בהיעדרו.

לפיכך, קיימת אינדיקציה ברורה לידיעת המבקש אודות הדיון בו נשפט בהיעדרו, וזאת נוכח אישור המסירה החתום, הכולל את תאריך הדיון בו נשפט המבקש בהיעדרו; והמבקש לא התייחס לכך כלל בבקשתו (על אף, שכאמור, אישור המסירה מצוי בתיק בית המשפט, וניתן היה לעיין בו טרם הגשת הבקשה לדן), ולא הציג ראיה או אסמכתא כלשהי שיש בה כדי להטיל ספק בדבר המסירה ולסתור את חזקת המסירה. וראו עפ"ת (מחוזי חי') 27308-03-19 **משה מתוק נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 31.03.2019).

לפיכך, משקיימת אינדיקציה ברורה לזימון המבקש לדין בו נשפט בהיעדרו; הרי שלא הוכח כי היתה הצדקה להיעדרו של המבקש מן הדיון שהתקיים בהיעדרו.

באשר לעילת הביטול שעניינה חשש לעיוות דין

בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר, בטענה לעיוות דין, צריכה להיות מלווה בתשתית ראייתית בעלת משקל המצביעה על פוטנציאל ממשי לשינוי התוצאה (רע"פ 2474/18 **יואל גולדברג עו"ד נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 26.07.2018)). על פי הפסיקה, אין די בהכחשת העבירה בכדי להקים חשש לעיוות דין, ו"טענות כלליות וסתמיות בדבר קיומו של עיוות דין, מבלי להניח תשתית ראייתית בעלת משקל לתמיכה בטענה, לא יובילו, ככלל, לבטלותו של פסק הדין, בעילה זו", ו"על כל הטוען לקיומה של עילה זו, במסגרת בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר, להציג טעמים של ממש לביסוס טענתו, טעמים הנתמכים במסמכים ובראיות שיש בהם פוטנציאל של ממש לשינוי התוצאה" (רע"פ 8427/17 **מדינת ישראל נ' אמנון סאלם** (פורסם בנבו, 25.03.2018)). וראו גם רע"פ 8604/15 **ג'ורג' חנא נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 16.12.2015).

בעניינינו, לבד מכפירה כללית בעובדות המהוות את העבירה, לא נטענה טענה ולא הונחה תשתית ראייתית המצביעה על סיכויי הגנתו של המבקש, וודאי לא בעוצמה שיש בה פוטנציאל ממשי לשינוי התוצאה, כדי לבסס עילה של חשש ממשי לעיוות דין.

גם העונש שהושת על המבקש סביר, ואין בו כדי להקים חשש לעיוות דין; ואין בנסיבותיו האישיות של המבקש, אשר נטענו בעלמא, כדי להצדיק ביטול עונש הפסילה בפועל שהושת עליו, בהינתן חומרת העבירה בה הורשע ונסיבותיה (אי ציות להוראות שוטר במדים או שוטר שהזדהה על ידי הצגת תעודת מינוי שהורה לו להמתין במקום בו נעצר בעקבות עבירת תנועה שביצע), כמו גם העובדה שבעברו של המבקש 13 הרשעות תעבורה בותק נהיגה משנת 2014.

לאור כל האמור לעיל, הבקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר נדחית, אף בלא צורך בקיום דיון במעמד הצדדים (רע"פ 8427/17 **מדינת ישראל נ' אמנון סאלם** (פורסם בנבו, 25.03.2018); ע"פ 4808/08 **מדינת ישראל נ' שרון מנחם** (פורסם בנבו, 06.01.2009)).

עיכוב הביצוע שניתן מבוטל בזאת.

ההחלטה תומצא לצדדים.

ניתנה היום, י"ח טבת תש"פ, 15 ינואר 2020, בהעדר הצדדים.